

N. Sørensen, — saaledes som nedenstaaende Liste nærmere udviser —
vedtaget med 29 Stemmer imod 12.

Ja:

Bjerring; Bentner; Borgen; Bruun, Fabriqueur; Dahl; Dreier; Frich; Funder; Hansen, Gaardeier; Høll; Johansen; Jørgensen, P. G., Gaardeier; Jørgensen, Landvæsenscommisfær; Krabbe; Møllke; Nielsen, Gaardeier; Nyholm; Olrik; Petersen, Procurator; Schytte; Steffensen; v. Støcken; Sørensen, Pastor; Sørensen, Skoleforstander; Thalbiger; Tillisch; Unsgaard; Westfely; Weyhe.

Nei:

Hansen, Bankdirecteur; Kirck; Køster; Leth; Lütichau; Mortensen; Orholm; Pedersen, Gaardeier; Stampe; Tang; Treschow; Ørsted.

Stemte ikke:

Flensborg; Holberg; Kierregaard.

Fraværende:

Bertelsen (syg); Bleckingsberg; Krarup (syg); Neergaard; Nielsen, Liendecommissfær, (syg); Schroll; Simony.

Formanden: Dermed er denne Sag afgjort.

Den derpaa følgende Sag paa Dagsordenen angaaer Forslag til Lov om Behandlingsmaaden af de ved Krigens Slutning i Januar 1851 i Landmilitairetatens Tjeneste værende Krigsreserveofficerer og midlertidigt antagne civilmilitaire Embedsmænd og Betjente. Det er til 3die Behandling*), Sagen foretages. Der er til denne Behandling intet Ændringsforslag fremkommet. Det er saaledes Sagen i dens Heelhed, hvorom der bliver Spørgsmaal, og som jeg skal sætte under Forhandling. — Den høitærede Krigsminister har Ordet.

*) Denne Sags tidligere Behandlinger findes Sp. 3157—69. (1ste Del.) og Sp. 3287 ff. (2den Del.).

Krigsministeren: Efter de Afstemninger, som have fundet Sted i det andet Thing over det foreliggende Lovforslag, og de bestemt udtalte Anskuelser, som der ere fremsatte, har Ministeriet ikke troet at burde fremkomme med Forslag til nogenformet Modification deri, uagtet der efter min Overbeviisning er adskillige Punkter, som kunde trænge til en nærmere Bestemmelse, en Mening, som jeg finder saameget mere begrundet, som der i den ærede Forsamling er af en betydelig Minoritet udtalt Meninger i den samme Retning, som jeg ved tidligere Leiligheder i det andet Thing har fremsørt. Men i den nu saa langt fremrykkede Sæssionstid vilde en Forandring i Lovforslaget have til Følge, at Sagen maatte gaae tilbage til det andet Thing, og dette ville medføre, at Loven ikke udfom i dette Aar, og de i flere Henseender gode Bestemmelser i denne Lov, navnlig i dens 3die Paragraph, vilde derved være tabte for de paagjaldbende Individuer. Jeg nærer imidlertid det Haab, at der længere hen i Tiden, om ikke før, saa ved en Omorganisation af Armeens Reserve, vil være en Leilighed til at komme tilbage paa de Bestemmelser, som indeholdes i dette Lovforslags § 1, og at det Mangelfulde, som jeg troer der er ved denne Paragraph, da vil kunne vorde suppleret. I dette Haab skulde jeg anbefale dette Lovforslag til den ærede Forsamlings Approbation.

En æret Landssthingsmand har under Sagens 2den Behandling ønsket en Udtalelse af Krigsministeren om, hvorvidt Personer, som i Krigen have tjent som Reserveofficerer, og som tidligere have nydt enten Bartpenge eller Pension, men hvis Bartpenge eller Pension var ringere, end hvad der ellers efter denne Lov kunde tilkomme dem, om de ansaaes berettigede til, naar de affædiges, at faae deres Pension bestemt efter denne Lov, naar Resultatet derefter kunde blive gunstigere for dem, end ifald de skulde være nøbte til at gaae tilbage paa deres tidligere Bartpenge. Jeg frygter for, at der her ligger en Misforstaaelse til Grund, og jeg skal bemærke, at, saavidt mig bekiendt, er der ingen Reserveofficerer i denne Kategorie. Men, om dette ogsaa var Tilfældet, saa sees det dog ikke, hvor